

community

The New Apostolic Church around the world

01/2021/LT

Kristus – mūsų ateitis!

Leidyklos skiltis:
Kristus – mūsų ateitis!

Pamaldos:
jau viskas surengta

Doktrina:
žmogiškosios gyvybės
pradžia

New Apostolic Church
International

■ Leidyklos skiltis

3 Kristus – mūsų ateitis!

■ Pamaldos

4 Jau viskas surengta

■ Regioninė dalis

10 Pamaldos vyksta tik didžiosiose mūsų bažnyčiose

■ Vaikų kampelis

12 Petras išsigina Jėzaus

14 Svečiuose pas Liną Osle (Norvegija)

■ Doktrina

16 Žmogiškosios gyvybės pradžia

Kristus – mūsų ateitis!

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

praėję 2020 metai buvo pažymėti koronaviruso pandemija. Vieno dalyko ši krizė negalėjo iš mūsų atimti: mūsų pasitikėjimo Dievu! Jis yra ir liks mūsų dangiškuoju Tėvu, kuris trokšta gero savo vaikams.

Šis tikėjimas taip pat turėtų nulemti ir mūsų ateitį. Nors nežinome, ką mums ruošia 2021 metai, pradėdami juos užtikrintai: Jėzus netrukus ateis! Tai yra mūsų tikėjimo tikslas. Todėl šių metų šūkis turėtų būti:

Kristus – mūsų ateitis!

Kristus yra mūsų ateitis. Nes jis suteikia mums saugumą. Jame randame energijos ir motyvacijos atkakliai eiti savo tikėjimo keliu. Nei gyvenimo sunkumai, nei kitų elgesys neturėtų mūsų nuo to atgrasyti. Ryžtingai einame tikslo link.

Kristus yra mūsų ateitis. Nes jis yra mūsų išganymas ir jis trokšta mus vesti į užbaigimą. Jo mirtis ir prisikėlimas yra to pagrindas. Jis žino, kad mes galime pasiekti išganymą, ir yra paruošęs viską, kas reikalinga. Viešpaties pažadas yra tvirtas, jog jis užbaigs savo kūrinių. Jei liksime jam ištikimi, galėsime tikėtis jo malonės. Ir galime būti tikri, kad jo šlovė pranoks visą mūsų triūsą.

Kristus yra mūsų ateitis. Nes jis išspręs mūsų ateitį. Dabar nuo mūsų priklauso, kaip gyvename, kaip elgiamės, kaip

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

tikime. Norėdami amžinai gyventi su Kristumi, mes jau šiandien ieškome bendrystės su juo. Jo Evangelija yra pagrindas, ant kurio mes kuriame santuoką, šeimą ir santykius su savo artimuoju. Jėzus Kristus yra pavyzdys, į kurį norime būti panašūs.

Naujiems metams linkiu jums ramybę pripildytą minčių ir išgyvenimų. Telydi jus Dievo palaima ir Prisikėlusiojo ramybė tebūnie su jumis. Išlaikykite pasitikėjimą Jėzumi Kristumi - nuo to priklauso mūsų dvasinė ateitis. Tvirtai žvelgdami į Kristų, pasieksime tikslą.

Širdingi linkėjimai

Jean-Luc Schneider

Beveik 500 tikinčiųjų 2019 m. rugpjūčio 4 d. San Paulo (Brazilija) „Pullman“ viešbučio užmiesčio salėje susirinko į vyriausiojo apaštalo Jean-Luc Schneider pamaldas

Nuotraukos: Brazilijos NAB

Jau viskas surengta

Luko 14,16.17

Jėzus atsiliepė: „Vienas žmogus iškėlė didelę puotą ir pakvietė daug svečių. Atėjus metui puotauti, jis pasiuntė tarną pranešti pakviestiesiems: 'Ateikite, jau viskas surengta!'“

Mieli mano broliai ir seserys, dėkojame mūsų dangiškajam Tėvui už tai, kad šiandien galime patirti šias šventines pamaldas San Paule. Žinau, kad tai jums ypatinga diena, nes jūsų krašto apaštalas išeina į poilsį, o naujasis krašto apaštalas perima darbą. Tai tikrai ypatingas įvykis. Tačiau pirmiausia šiandien išgyvename pamaldas. Tai susiję ne tik su krašto apaštalų keitimusi, bet ir su tavimi - apie tave ir tavo santykį su Dievu. Dievas rūpinasi tavimi. Jis nori tave sustiprinti. Jis nori tave paguosti. Jis nori paruošti tave Jėzaus Kristaus sugrįžimui. Tai šiandien yra svarbiausia. Dievas tave myli, jis turi tau kai ką paruošęs: viskas sukasi apie tave ir tavo sielą.

Dievas trokšta, kad mūsų santykiai ir bendravimas su juo stiprėtų.

Tada, žinoma, antrasis dalykas, kuris turi įvykti, tai krašto apaštalo pakeitimas. Vaizdingai tariant: baigiame vieną Naujosios apaštalų bažnyčios Brazilijoje istorijos skyrių ir pradėdame naują. Bet knyga lieka ta pati. Tik vienas skyrius yra naujas. Tas pats darbas, ta pati istorija, tas pats Dievas, tas pats tikslas ir tas pats kelias ten patekti. Taigi nesijaudinkite, niekas nepasikeis: mes ir toliau keliausime link dangaus.

Ši diena taip pat yra tinkamas metas atsigręžti atgal ir padėkoti dangiškajam Tėvui už daugelio metų palaiminimus. Negaliu kiekybiškai įvertinti šio palaiminimo ir net nežinau viso jo masto. Bet aš žinau, kad Dievas laimino šią šalį tuo laikotarpiu, kai čia dirbo jūsų krašto apaštalas ir kad per šį laiką galėjote patirti daug puikių dalykų. Ar nederėtų dėkoti Dievui už jo palaiminimus?

Dabar prie mūsų Biblijos Žodžio. Jis kilęs iš Jėzaus palyginimo. Vyras suruošė didelę vakarienę - Mato Evangelijoje tai apibūdinama kaip vestuvių vakarienė - ir daugelį į ją pakvietė. Jis nusiuntė savo tarną pas svečius, kad šis jiems pasakytų: galite ateiti, jau viskas surengta! Tačiau niekas neatvyko.

Vienas jam tarė: „Nusipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos apžiūrėti. Meldžiu mane pateisinti.“ Vėl kitas sakė: „Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Meldžiu mane pateisinti.“ Trečias tarė: „Vedžiau, todėl negaliu atvykti.“ Tarnas sugrįžęs viską apsakė šeimininkui. Šis supyko ir įsakė tarnui: „Skubiai eik į miesto aikštes ir skersgatvius ir vesk čionai visus vargšus, paliegėlius, aklus ir luošus.“ Vėliau šeimininkas tarė tarnui: „Eik į kelius bei patvorius ir varu atvaryk, kad mano namai būtų pilni“ (Lk 14,18–23).

Vakarienė yra bendrystės su Dievu pavyzdys. Judaizme šventinė vakarienė tradiciškai buvo žmogaus bendrystės su Dievu, valgymo ir gėrimo Dievo karalystėje pavyzdys.

Dievas išsirinko tautą, Izraelio tautą, kad ji su juo turėtų bendrystę, ir pasiuntė savo Sūnų, savo Tarną, kad jis sakytų žmonėms: „Ateik, jau viskas surengta!“ Bet jie nepriėmė

kvietimo, nesekė Jėzumi. Štai kodėl Dievas pasakė: „Dabar išganymas turi būti pasiūlytas visoms tautoms, ne tik išrinktajai.“

Toks yra istorinis kontekstas, šio palyginimo prasmė. Bet joje yra ir žinia mums. Mes taip pat esame išrinkti. Dievas pasirinko mus kaip pirmgimius į savo karalystę. Esame kviečiami į Avinėlio vestuvių puotą (Apr 19, 9). Tai mūsų ateitis. O dabar Jėzus sako: „Ateik, jau viskas surengta!“

Prisiminkime žodžius, kuriuos Jėzus sakė savo mokiniams, kai kalbėjo apie tai, jog juos paliks: „Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš“ (Jn 14.3). Taip jis paskelbė apie savo auką. Jis nuėjo

ir paaukojo savo gyvybę. Jis pasiaukojo ir nugalėjo pragarą bei mirtį. Taip jis paruošė vietą. Jo pergalė yra galutinė ir tobula. Kadangi Jėzus nugalėjo pragarą ir mirtį bei nužengė į dangų, tai ten jau viskas surengta, nieko daugiau daryti nereikia. Taigi niekam nereikia jaudintis, ar Jėzus jau paruošė vietą. Viskas padaryta, viskas surengta;

nieko nereikia daryti danguje, kad sugrįžtų Kristus. Ten jau viskas surengta.

Viskas yra surengta ir čia, žemėje. Nes Jėzus atsiuntė Šventąją Dvasią, jis pasiuntė apaštalus, ir per Šventosios Dvasios bei apaštalų darbus viskas yra surengta. Tai, kas būtina norint priklausyti Kristaus nuotakai ir patekti į Dievo karalystę, mums čia, žemėje, suteikiama per apaštalų tarnystę: atgimimas iš vandens ir Dvasios, Dievo Žodis, nuodėmių atleidimas ir Šventoji Vakarienė - viskas yra ir tai aukojama visiems.

Kaip sakoma palyginime: „vargšus, paliegėlius, aklus ir luošus“ (Lk 14,21), visi, kad ir kokie būtų vargšai ar turtingi, gali gauti tai, ko reikia norint patekti į Dievo karalystę. Per apaštalų tarnystę jie gali priimti sakramentus, džiaugtis Žodžiu ir malone bei tapti pirmgimiais. Žodis tinka mūsų laikams: viskas yra surengta Kristaus sugrįžimui, danguje ir žemėje, kiekvienam iš mūsų, kad ir kokios būtų aplinkybės.

Žinau, kad Apreiškimuose yra Žodis, sakantis: „Ir išvydau kitą angelą, pakylantį nuo saulėtekio, turintį Gyvojo Dievo antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai: nekenkite

Viskas buvo surengta nuo to laiko, kai Jėzus nugalėjo pragarą ir mirtį bei nužengė į dangų.

nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol paženklinysime antspaudo savo Dievo tarnų kaktas“ (Apr 7,2.3). Turėtume būti atsargūs aiškindami šiuos žodžius, nes Dievas nėra priklausomas nuo žmonių. Negalime sakyti: Dievas turi laukti, kol surinks visus, kurių jam reikia darbui taikos karalystėje. Kol šis būrys nėra pilnas, Viešpats negali ateiti. Jis turi laukti, kol paskutinė siela bus paženklinta ir viskas parengta. Taip negali būti, nes tai reikštų, kad Dievas yra priklausomas nuo žmonių: viskas parengta, bet Dievas turi laukti, kol mes būsimė pasirengę ...?

Dievas yra nepriklausomas nuo žmonių. Viešpats galėjo ateiti jau prieš 20 metų ir pasiimti pas save visus, kurie tuo metu jau buvo pasirengę, ir būtų puikiai įvykdę savo planą. Tai mums turi būti aišku.

Dar kartą: Dievas nėra priklausomas nuo žmonių! Viešpats galėjo ateiti prieš 20 metų, jis galėjo ateiti prieš 100 metų ir pasiimti tuos, kurie tuo metu jau buvo pasirengę, tada jo išganymo planas būtų visiškai įvykdytas. Jam viskas padaryta ir parengta. Netiesa, kad jis dar neatsiuntė Sūnaus,

nes turi laukti, tai yra tik jo meilės ir malonės išraiška. Jis suteikia mums dar vieną galimybę pasiruošti.

Jėzus Kristus gali ateiti bet kada - viskas surengta.

Šio pavyzdžio su Dievo tarnais, kuriuos reikia paženklinti antspaudo, prasmė yra ta, kad mes turime atlikti savo darbą būdami čia. Taip suprantame šiuos žodžius. Jėzus gali ateiti bet kada. Dievas nepriklauso nuo žmonių. Tačiau savo meile ir malone jis suteikia mums dar vieną galimybę pasiruošti Kristaus sugrįžimui. Ir jis nori, kad mes stebėtume sielas, kurios dar gali būti paženklintos iki jo sugrįžimo.

Taip šiek tiek geriau suprasime žodžius: „Ateik, jau viskas surengta!“ - Ateik! Jėzus nelauks tavęs! Jis nepriklauso nuo tavęs. Bet jis tave myli. Nagi! Nebūk toks kvailas, kaip svečiai Viešpaties palyginime!

Mūsų prioritetas turėtų būti pasirengimas Kristaus sugrįžimui, mums nieko nėra svarbesnio. Tai gali būti bet kuri diena, bet kuriuo laiku. Vėlgi: viskas surengta, tau gali

Krašto apaštalas Rainer Storck
(Vakarų Vokietija)

Krašto apaštalas
Raul Montes de Oca

Krašto apaštalas
Enrique Minio

būti tai suteikta, prieinama. Nepriklausomai nuo asmeninių aplinkybių, šiandien gali gauti viską, ko reikia, kad būtum pasiruošęs Viešpaties atėjimui: Žodį, malonę, sakramentus. Ateik ir pasiimk!

Bet „ateiti“ nereiškia tik ateiti į bažnyčią, išgirsti Žodį, nuodėmių atleidimą, priimti Šventąją Vakarienę. „Ateik“ reiškia: sek paskui Jėzų.

Mato Evangelijoje šį palyginimą papildo istorija apie vestuvinių drabužių (Mt 22, 11–14). Jo reikia, jei norime patekti į Dievo karalystę. Todėl „ateik“ taip pat reiškia: sekite paskui Jėzų ir mąstykite kaip jis, kalbėkite kaip jis, elkitės kaip jis. Šis „ateik“ skirtas mums.

Mes kviečiami į amžinąją bendrystę su Dievu jo karalystėje. Ten, danguje, viskas surengta, Jėzus gali ateiti bet kada. Savo meile ir malone Dievas suteikia mums dar vieną galimybę. To, ko mums vis dar trūksta, galime ir šiandien gauti per apaštalų tarnystę ir Šventosios Dvasios veikimą.

Bet šis Žodis turi ir kitą reikšmę. Vakarienė yra ne tik būsimos bendrystės su Dievu pavyzdys, bet ir bendrystės, kurią jau galime turėti čia ir šiandien.

Čia, žemėje, Jėzus bendravo su savo mokiniais vakarienės metu, kartu valgė ir gėrė. Jėzus trokšta turėti bendrystę dabar su mumis, čia, žemėje. Ir vėl galioja žodžiai: „Ateik, nes jau viskas surengta!“

Tai, ko mums vis dar trūksta, šiandien dar galime gauti per apaštalų tarnystę.

Jėzus užtikrina, kad viskas būtų paruošta mūsų bendrystei su juo šiandien. Viskas, ką mes išgyvename - išbandymus, vargus, pagundas, baimes -, kaip sako Paulius, nėra virš mūsų jėgų: „Dievas ištikimas, jis neleis jūsų

mėginti virš jūsų jėgų, bet padarys, kad galėtumėte atlaikyti išmėginimą“ (1 Kor 10,13). Jis visada pasirūpins, kad įgautume jėgų, reikalingų susidoroti su esama situacija ir palaikyti ryšį su juo. Bet turime pripažinti jo pagalbą ir būtent tai kartais yra problema.

Senajame Testamente yra tokia istorija. Su žmonos Saros

tarnaite Hagara Abraomas susilaukė pirmojo sūnaus Išmaelio. Kai Sara pagimdė Izaoką, ji išvarė Hagarą su jos sūnumi Išmaeliu. Hagara klaidžiojo dykumoje ir tam tikru momentu baigėsi vanduo. Žinodama, kad ji ir jos vaikas mirs dykumoje be vandens, ji pasodino Išmaelį po krūmu, atsisėdo priešais ir verkė. Dievas pasiuntė jai angelą, kuris atvėrė jais akis ir ji pamatė vandens šaltinį. Jis buvo ir anksčiau, bet ji nematė. Šaltinis buvo tik skylė smėlyje, kurios ji nematė. Gal ji ieškojo kažko kito, aš nežinau. Faktas yra tas, kad jie vėl turėjo vandens ir buvo išgelbėti.

Kartais esame sunkiose situacijose. Mes ieškome Dievo pagalbos ir galbūt jos nematome, nepripažįstame. Mes turime savo įsivaizdavimą, ką Dievas turėtų daryti. Tačiau Dievas pirmiausia trokšta suteikti mums bendrystę su juo. Tai yra jo prioritetas. Jis nori išlaikyti šią bendrystę. Jis nori, kad mes palaikytume ryšį su juo. Toks yra jo pagalbos tikslas. Jis nori padėti mums palaikyti ryšį su juo bet kokiomis aplinkybėmis. Bet mes nematome jo pagalbos, nes laukiame kažko kito. Pasitikėkime Dievu! Jis rūpinasi, kad mes turėtume viską, ko reikia, kad palaikytume ryšį su

juo: per Žodį, per sakramentus, per tarnybos brolius, per mūsų brolius ir seseris. Dievas rūpinasi, kad kiekvienas gautų tai, ko reikia, kad išlaikytų tikėjimą.

Leiskime Šventajai Dvasiai mus vesti, kad galėtume atpažinti jo pagalbą ir ją suvokti. Viskas surengta mūsų išganymui.

Kad mums būtų padėta, turi būti įvykdytos kelios sąlygos. Dar viena istorija iš senų laikų. Ar prisimenate Mozę ir Izraelio tautą? Jie buvo dykumoje ir nebeturėjo vandens. Žmonės ginčijosi su Moze ir sakė: „Nejau išvedei iš Egipto troškuliu nužudyti mus?“ (Išėjimo knyga 17,3). Dievas išsakė Mozei lazda trenkti į uolą, kad pasirodytų vanduo.

Možė trenkė lazda į uolą ir pasirodė vanduo - tiek, kad visi galėtų atsigeriti. Manau, kad yra akivaizdu: vanduo buvo ir prieš tai, bet Možė turėjo paklusti, kad žmonėms būtų padėta. Kai tik Možė įvykdė Dievo valią, viskas pradėjo funkcionuoti. Norėdami patirti Dievo pagalbą, turime paklusti Dievui. Ne įsakymo ar paklusnumo prasme, ir ne dėl bausmės baimės. Paklusnumas santykio su Dievu

Viršuje: vyriausiasis apaštalas Schneider įgalioja krašto apaštalą Minio vadovauti krašto apaštalo sričiai Pietų Amerikoje; vyriausiasis apaštalas Schneider išleidžia į poilsį krašto apaštalą Montes des Oca

prasmė. Mes paklustame Dievui ir vykdome jo valią, nes norime turėti bendrystę su juo. Paklusnumas reiškia sutikimą su Dievo valia: jo mintys yra mano mintys, jo valią darau savo valia.

Visi, kurie yra pasiryžę šia prasme susisiekti su Dievu, ras jo pagalbą ir viską, kas reikalinga išlaikyti tikėjimą. Tai priklauso nuo mūsų pasiryžimo būti vienyse su Dievu.

Viskas surengta, viskas, ko tau reikia. Dievo malonė yra prieinama visiems. Nėra nieko, ko Dievas negalėtų mums atleisti. Viskas surengta, bet mes turime ateiti. Turime išbandyti save ir pripažinti sau, kad padarėme klaidų. Tai ne visada lengva.

Bet mes turime būti pasirengę suvokti: taip, tai buvo neteisinga. Turime pripažinti, kad galėjome padaryti kitaip: niekas manęs nevertė daryti šios nuodėmės, tai buvo mano sprendimas, neteisingas sprendimas.

Mes ateiname pas Jėzų, nusižeminame, atgailaujame ir gauname malonę. Malonė yra prieinama visiems. Ateik! Ateik atgailauti, ateik nusižeminti, būk nuoširdus ir tau bus suteikta malonė.

Matote, žinia yra labai paprasta. Dievas užtikrina, kad būtų paruošta viskas, ko reikia norint patekti į jo karalystę. Jis pasirūpina, kad gautume viską, ko reikia, kad šiandien būtume bendrystėje su juo. Viskas, ką turime padaryti, tai ateiti ir pasiimti tai, ką Dievas mums paruošė. Kas stengsis patekti į Dievo karalystę, tam pasiseks. Tai dieviškasis pažadas. „Ateikite, jau viskas surengta!“

ESMINĖS MINTYS

Viešpats gali bet kada sugrįžti. Per apaštalų tarnystę Šventoji Dvasia mums dovanoja dovanas, reikalingas mūsų išganymui. Dievas pasirūpina, kad bet kokiomis aplinkybėmis galėtume išlikti jam ištikimi.

Džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje

Vyskupo pamaldos Šilutės bendruomenėje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Lietuvos NAB tikintieji su džiaugsminga viltimi laukė ir ruošėsi mūsų mylimo apaštalo Franz-Wilhelm Otten apsilankymui spalio mėnesio pabaigoje. Buvo suplanuoti susitikimai, pamaldos Šilutės ir Kretingos bendruomenėse bei pamaldos jaunimui. Dėl nepalankios epidemiologinės situacijos Lietuvoje ir karantino sąlygų sugriežtinimo teko pakoreguoti planus bei atidėti apaštalo kelionę iki saugesnio laiko.

Apaštalas F.-W. Otten vyskupui A. Strelčiūnui suteikė pavedimą laikyti pamaldas Kretingos ir Šilutės bendruomenėse, o pamaldos jaunimui dėl prasidėjusio karantino buvo atšauktos.

Vyskupas Artūras Strelčiūnas laikė pamaldas Kretingos NAB bendruomenėje šeštadienį, spalio 24 d. Pamaldoms skirtas Žodis iš Evangelijos pagal Luką: „Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums pavaldžios; džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje“ (Lk 10, 20).

Pamoksle vyskupas kalbėjo, jog „mes džiaugiamės išganymu Kristuje... Esame išrinkti skelbti džiugią naujieną apie visų žmonių išganyimą, paremti apaštalų darbą ir

atkreipti dėmesį į netrukus įvyksiantį Kristaus sugrįžimą. Neužmirškime, kad mūsų skelbiama žinia galioja ir mums patiems. Džiaukimės mums Dievo dovanota malone, jog galime atpažinti Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, atėjusį, kad mus išgelbėtų; kad gimėme iš vandens ir Dvasios, ir per tai esame šlovės paveldėtojai; kad galime ruoštis netrukus įvyksiančiam Jėzaus sugrįžimui“. Pamokslą vyskupas

Šilutės NAB bendruomenė sveikina R. Strelčiūną

Vyskupas A. Strelčiūnas laiko pamaldas Kretingos NAB bendruomenėje

Diakonui Žydrūniui Einars padėkos žodžius taria tikėjimo sesuo Laimutė

užbaigė pasakydamas, kad „mūsų džiaugsmas paremtas mūsų viltimi. Esame tikri, kad Dievas užbaigs savo kūrinių. Jis pasirūpins tuo, kad visi žmonės turėtų galimybę apsispręsti už Jėzų. Ir jis visiems, kurie seks paskui Jėzų, suteiks galimybę ateiti į amžiną bendrystę su juo“.

Prie altoriaus patarnavo krašto evangelistas Dariusz Ezerškis. Pagal apaštalo pavedimą vyskupas išleido į poilsį anksčiau laiko dėl asmeninių priežasčių ilgametį Kretingos bendruomenės diakoną Žydrūną Einars. Bendruomenės vardu tikėjimo sesuo Laimutė ištarė padėkos žodžius ir palinkėjimus.

Pamaldas Šilutės bendruomenėje vyskupas A. Strelčiūnas laikė sekmadienį, spalio 25 d., prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis A. Andrijanov.

Po pamaldų Šilutės bendruomenė pasveikino bendruomenės vadovą poilsyje Romualdą Strelčiūną gražaus gimtadienio proga.

Pamaldos vyksta tik didžiosiose mūsų bažnyčiose

Dėl pablogėjusios epidemiologinės situacijos ir paskelbto karantino pamaldos laikomos 6-ioje LNAB bendruomenių bažnyčiose – KLAIPĖDOJE, ŠILUTĖJE, ŠIAULIUOSE, PANEVĖŽYJE, KYBARTUOSE ir KAUNE.

Kitose bendruomenėse pamaldų nebus iki atskiro sprendimo. Broliai ir seserys nevežami į pamaldas, jie gali savarankiškai atvykti į artimiausią bendruomenę. Sekmadienio pamaldos transliuojamos internetu YouTube ir telefonu.

Dalyvavimas pamaldose nuotoliniu būdu, jas išklausant telefonu, yra seniai naudojama paslauga NAB bendruomenėse Vokietijoje. Ji skirta vyresniojo amžiaus senjorams ir ligoniams, kurie turi paprastus mobilius ar tik laidinius telefonus.

Jeigu norite pasinaudoti šia galimybe išgyventi pamaldas, reikia susisiekti su savo bendruomenės tarnybos broliais arba paskambinti mūsų bažnyčios Klaipėdoje telefonu 8 46 343787, ir Jums bus suteikta informacija, kaip 5 min prieš pamaldų pradžią sekmadieniais 10.00 val. prisijungti telefonu.

Apie pamaldų atnaujinimą ir papildomą informaciją skelbiame www.lnab.lt ir mūsų bažnyčios Facebook puslapyje.

In Memoriam

Savinijus Katauskas (1936.03.02 - 2020.11.24) – Lietuvos teisininkas, advokatas, grafikas, dailininkas ekslibristas, rankininkas. Savinijus Katauskas buvo ištikimas mūsų bažnyčios narys, gerbiamas ir mylimas tikėjimo brolių bei seserų. Kaip advokatas nuo 1990 metų daug prisidėjo prie Vilniaus bažnyčios statybos, padėjo LNAB įregistravimo ir dokumentų paruošime dėl NAB valstybės pripažinimo.

Antanas Jurgaitis (1948.08.06 - 2020.06.20) Jurbarko bendruomenės diakonas, liudijantis, rimtas, nuoseklus, ištikimas ir nuoširdus Dievo tarnas.

Mintimis ir širdimis esame kartu su šeimos nariais, nuoširdžiai meldžiamės už jų sielas.

PETRAS IŠSIGINA JĖZAUS

PAGAL LUKO 22,24–62

Kartu su mokiniais valgydamas Velykų avinėlj, Jėzus jiems pasako, kad vienas iš mokinių jį išduos. Mokiniai stebisi, kas galėtų taip pasielgti. Kyla ginčas, kuris iš jų yra didžiausias. Jėzus liepia dvylikai mokinių tarnauti vienas kitam.

Jėzus taria Petru: „Šėtonas nori jus sukiršinti. Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų. O tu sugrižęs stiprink brolius.“

Petras atsiliepia: „Viešpatie, aš pasiruošęs kartu su tavimi eiti ir į kalėjimą, ir į mirtį.“

Bet Jėzus atsako: „Sakau tau, Petrai: dar gaidžiui šiąnakt nepragydus, tu tris kartus išsiginsi mane pažįstas.“

Po Velykų Jėzus eina į Getsemanės sodą ant Alyvų kalno; mokiniai jį seka.

Jis truputį atsitolina, kad galėtų pasimelsti. Mokiniai taip pat turėtų melstis, kad netaptų silpni.

Jėzus meldžia: „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“

Jam pasirodo angelas iš dangaus ir jį sustiprina. Mirtino sielvarto apimtas, jis dar karščiau meldžiasi. Jo prakaitas pasidaro tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.

Tada jis atsikelia ir eina pas mokinius. Tuo tarpu šie yra užmigę, pilni liūdesio. Jėzus pažadina juos melstis.

Tuo tarpu Judas, vienas iš dvylikos, nuveda Jėzaus priešininkus į sodą. Jėzus

suimamas ir nuvedamas į vyriausiojo kunigo rūmus apklausti. Petras seka jį iš tolo. Kiemo viduryje žmonės šildosi prie laužo; Petras atsisėda su jais. Viena tarnaitė atidžiai pažvelgia į jį ir sako: „Ir šitas buvo kartu su juo.“ Bet Petras išsigina: „Moterie, nepažįstu jo.“ Netrukus kažkas kitas, jį pamatęs, taria: „Ir tu esi iš jų.“ Petras vėl atkerta: „Žmogau, tik jau ne aš.“ Maždaug po valandos dar kažin kas ima atkakliai tvirtinti: „Tikrai šitas buvo su juo, juk jis galilėjietis.“

Petras išsižada trečiąjį kartą: „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai.“ Ir tuoj pat, dar jam bekalbant, pragysta gaidys. Tuomet Jėzus atsigręžia ir pažvelgia į Petrą. Petras prisimena jam pasakytus Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragyduš, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi.“ Petras išeina laukan ir karčiai pravirksta.

SVEČIUOSE PAS LINĄ OSLE (NORVEGIJA)

Mano vardas Lina, man devyneri metai. Aš gyvenu Osle su tėvais ir savo jaunesniuju broliu Elieliu. Mano tėtis ir mama yra kilę iš Kongo Demokratinės Respublikos, tačiau mes su broliu gimėme Norvegijoje.

Keletą kartų buvome Kongo Demokratinėje Respublikoje. Ten kalbama prancūziškai, aš kalbu ir prancūziškai, ir norvegiškai. Kelionė lėktuvu trunka daugiau nei 14 valandų su trumpu tarpiniu nusileidimu Paryžiuje.

Oslos yra Norvegijos sostinė. Turistai čia dažniausiai aplanko pilį, kurioje gyvena karališkoji šeima, ir Akershuso tvirtovę, kurioje yra pilis, muziejai ir laisvalaikio zona. Tvirtovę ir pilį saugo karališkieji asmens sargybiniai.

Karališkoji gvardija turi neįprastą narį: serą Nilsą Olavą III. Jis gyvena Škotijoje, Edinburgo zoologijos sode. Per jo atidarymą 1913 m. Norvegija zoologijos sodui padovanojo karališkąjį pingviną. Nuo 1972 m. Norvegijos gvardija dalyvauja karinės muzikos festivalyje, kuris reguliariai vyksta Edinburge. Būtent tada pingvinas pirmą kartą buvo priimtas į pulką kaip talismanas. Kiekviename festivalyje pingvinui ar jo įpėdiniui suteikiamas naujas garbės vardas. 2016 m. Nilsas Olavas buvo paaukštintas į brigados generolo pareigas.

Laisvalaikį leidžiu su šeima ir geriausiai draugais. Mums patinka save fotografuoti ir smagiai redaguoti nuotraukas.

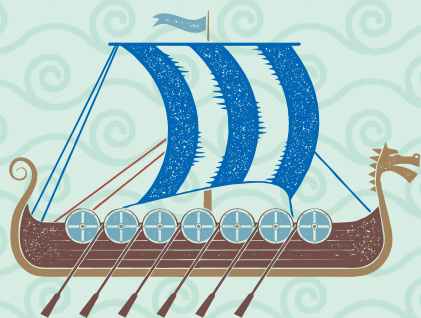
Kartais žaidžiu futbolą su savo tėčiu. Anksčiau mes kartu žaisdavome badmintoną. Man tai patiko ir tikiuosi, kad netrukus vėl galėsime tai daryti. Man patinka sportas, mokykloje esu rankinio komandoje. Tai labai šaunu, nes galiu būti su savo draugais ir prisigalvoti su jais linksmų dalykų. Laisvalaikiu mėgstame eiti į mokyklos kiemą. Bet man taip pat patinka mokytis, mano mėgstamiausias dalykas yra norvegų kalba.

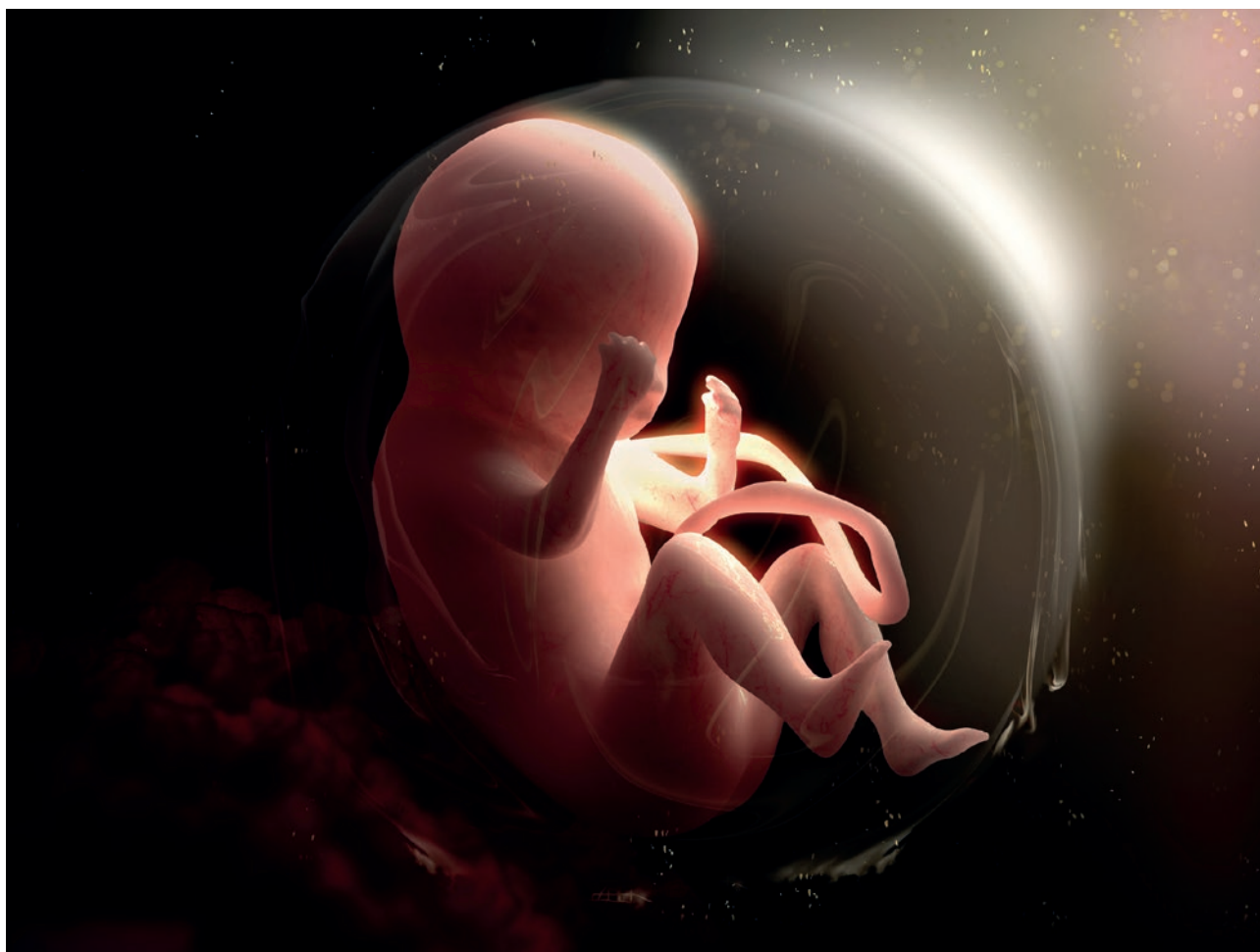

Kalbant apie maistą, mano mėgstamiausi patiekalai yra lazanija ir tacos.

Aš ir mano šeima esame Oslo bendruomenės dalis. Aš einu į sekmadieninę mokyklėlę kartu su broliu. Ten man labiausiai patinka tai, kad visi turime pasakyti ką nors gražaus ir kad mums ten labai smagu.

Žiema Norvegijoje yra gana ilga ir gana šalta, kartais sninga jau spalį ir iki gegužės mėnesio. Todėl džiaugiuosi, kad netrukus vėl bus šilčiau.

Nuotrauka: ©Jonathan - stock.adobe.com

Žmogiškosios gyvybės pradžia

Kontracepcija ir organų donorystė, noras susilaukti vaikų ir eutanazija: gyvybės ir mirties klausimas yra neišvengiamas ir labai asmeniškasis. Tam, kad tikintiesiems būtų suteiktas orientyras jų savarankiškam apsisprendimui, buvo sudarytas aprašas „Žmogiškosios gyvybės pradžia ir pabaiga“, kuris išaiškina šią situaciją Naujosios apaštalybų bažnyčios tikėjimo požiūriu.

Žmogiškosios gyvybės pradžią galima apibūdinti iš skirtingų perspektyvų.

- Biologinis požiūris pagrįstas mokslo žiniomis.
- Etinis požiūris priklauso nuo pagrindinių atitinkamos visuomenės vertybių ir nuo specialistų disciplinos, kurios kontekste galvojama apie etiką (pavyzdžiui, teologinė etika ar medicinos etika).
- Krikščioniško tikėjimo požiūrį nulemia Biblijos ir Evangelijos teiginiai.

Biologinis požiūris

Biologiniu požiūriu žmogaus pradžia yra kiaušialąstės apvaisinimas. Nuo kiaušialąstės ir spermos ląstelių susijungimo iki embriono formavimosi vyksta nuolatinis vystymasis, kurį iš esmės lemia genetinė medžiaga. Gerai žinomas susikirtimas į etapus yra tik aprašymas to, ką galima pamatyti. Maždaug septynios dienos tarp kiaušialąstės apvaisinimo ir visiško embriono įsitvirtinimo gimdoje yra laikotarpis, kurį reikia kritiškai ištirti kontraceptinių priemonių ir biomedicinos metodų naudojimo, pavyzdžiui, dirbtinio apvaisinimo kontekste.

Kiekviename vystymosi etape kai kurie embrionai žūsta, nes jie turi trūkumų arba neturi tinkamų aplinkos sąlygų. Žūstančių embrionų dalis prieš įsitvirtinimą gimdoje yra ypač didelė. Šiandien daroma prielaida, kad daugiau nei pusė visų embrionų žūsta natūraliai.

Etinis požiūris

Etika nagrinėja vertybes ir atsakomybę bei racionaliai tyrinėja, kas yra gerai ar kas yra moralu. Etiniai aspektai dažnai yra teisinio reguliavimo biomedicinos srityje pagrindas.

Viena vertus, religinė etika ypač susijusi su žmogiškosios gyvybės pradžia. Ji prasideda nuo teologinių tiesų ir bandoma parengti visuotinai taikomus standartus. Kita vertus, medicinos etika yra kaip praktinė etikos dalis. Ji siekia pateikti moraliai pagrįstus teiginius ir atsakymus į atskirus klausimus; tai kyla dėl šiandien galimų intervencijų žmogiškosios gyvybės pradžios stadijoje bei jos palaikymo.

Mūsų tikėjimo požiūris

Mūsų tikėjimo požiūriu, žmogiškosios gyvybės pradžia yra glaudžiai susijusi su kūno ir sielos susijungimu (įkvėpimu), o žmogaus gyvenimo pabaiga – su kūno ir sielos atskyrimu.

Biblijoje nėra jokių nuorodų į klausimus, susijusius su sielos įkvėpimo procesu ir laiku.

Filosofinė ir teologinė sielos įkvėpimo diskusija siekia ikikrikščioniškus laikus. Mintys apie tai, kaip turėtų būti suvokiamas sielos įkvėpimas, jo pobūdis bei laikas, priklauso nuo atitinkamo laikmečio įsivaizdavimo bei žinių apie tai, kaip vyksta šis vystymasis gimdoje. Štai kodėl šimtmečiais buvo labai skirtingų požiūrių.

Sielos įkvėpimas – termino istorija

Ankstyvieji teiginiai apie sielos įkvėpimą yra kilę iš graikų filosofijos (Platono), kur terminas „siela“ žymėjo tai, kas formuoja žmogaus kūną, suteikia jam gyvybę ir judesį, o mirties metu atsiskiria nuo kūno.

Aristotelis pradėjo ne nuo nemirtingos sielos, jis joje išvelgė principą, kuris formuoja ir atgaivina kūną, tačiau kuris taip pat baigiasi mirtimi. Nemirtinga kaip dvasia lieka tik tai, ką žmogus sukūrė intelekto prasme. Lygiagrečiai kūno vystymuisi jis išvelgia skirtingas sielos vystymosi pakopas. Jam sielos įkvėpimas prasideda nuo apvaisinimo „maitinančia augaline siela“, kurią pakeičia „gyvulinė siela, suvokianti pojūčius“, o po gimimo – „mąstančioji, sąmoninga siela“. Šios viena po kitos einančios sielos įkvėpimo pakopos vadinamos nuosekliu sielos įkvėpimo procesu.

Krikščioniškoji tradicija sielą laiko grynai dvasiniu dalyku. Sielos įkvėpimo pobūdis ir laikas aprašomi labai skirtingai. Augustinas palieka atvirą klausimą, ar siela žmoguje atsiranda iš Adomo sielos, ar ją perduoda tėvai apvaisinimo metu, ar Dievas ją sukuria kaskart iš naujo (kreacionizmas).

Tomas Akvinielis daro prielaidą, kad sielą, kaip svarbiausią dalyką žmoguje, žmogus neperduoda, o Dievas sukuria ją iš naujo tuo metu, kai kuriamas kūnas. Remdamasis Aristoteliu, Tomas Akvinielis mano, jog sielos įkvėpimas vis dėlto užbaigiamas anksčiau (po 40–90 dienų). Aukščiausią sielos lygį, racionalią sielą, Dievas sukuria ir išlieja į žmogaus kūną.

Vėlyvoje antikoje ir viduramžiais paprastai buvo manoma, kad sielos įkvėpimas įvyksta vėlesnėje vystymosi stadijoje. Raidos biologijos ir ypač genetikos atradimai leido daryti prielaidą, kad naujos žmogiškosios gyvybės pradžios laikas bei sielos įkvėpimas įvyksta ankstyvesnėje vystymosi stadijoje.

Nuotrauka: ©creedline - stock.adobe.com

Apie požiūrių svarbą

Nuo Antikos iki Šviečiamojo amžiaus bažnyčia vakarų visuomenėje turėjo didelę interpretacinę galią gyvenimo formavimo klausimais. Dėl švietimo ir medicinos pažangos moderniaisiais laikais išaugo etikos ir ypač medicinos svarba. Socialines normas biomedicinos srityje šiandien paprastai formuoja tai, kas techniškai įmanoma. Bažnyčios interpretavimo galią medicinos srityje reliatyviai vertina netgi aktyvūs krikščionys. Jos vietą užėmė socialinės tendencijos ir etiniai sumetimai.

Dėl šiandien egzistuojančių skirtingų socialinių normų ir labai skirtingų įstatymų atskirose valstybėse, principinius biomedicinos srities teiginius kasdieniniame gyvenime galima įgyvendinti tik ribotai. Čia sprendimai vis dažniau priimami etikos komitetuose arba asmenine atsakomybe. Mūsų bažnyčios požiūriu, ši asmeninė atsakomybė nėra savivalė, ji labiau susijusi su kritiniu pagrindinio ketinimo išanalizavimu.

Įtampos tarp skirtingų požiūrių

Jei sujungiamo skirtingus žmogiškosios gyvybės pradžios požiūrius, kyla tam tikros įtampos.

Etiniu požiūriu grindžiami teisiniai reglamentai tik iš dalies identiški krikščioniškoms vertybėms. Metodai, prieštaraujantys krikščioniškoms vertybėms, taip pat priimami arba atmetami, tačiau atleidžiami nuo bausmės. Nebaudžiamumo atveju susidaro paviršutiniškas įspūdis, kad tai leidžiama.

Jei bažnytiniu požiūriu reikšmingas sielos įkvėpimas susijungia su biologiškai aptinkama kiaušialąstės ir spermatozoidų ląstelių sąjunga, dėl žinomos embrionų žūties natūralaus dauginimosi metu daugybė žmonių miršta negimę. Netgi nemaža dalis įkvėptų sielų žūsta, tėvams to net nepastebint.

Bažnytiniu požiūriu negalima aiškiai nustatyti, kada

įvyksta sielos įkvėpimas. Svarbu, kad žmogaus gyvenimas apskritai nebūtų trukdomas ar žudomas dėl žmogaus sprendimų ar žmogaus veiksmų; nepriklausomai nuo atitinkamų įstatymų. Remdamasi šia mintimi, bažnyčia pateikia rekomendacijas biomedicinos srityje, kurios tikintiesiems suteikia pagrįstus nurodymus, tačiau jie gali priimti asmeninį sprendimą.

Kadangi sielos įkvėpimo momentas nėra žinomas, negalima daryti išvados, kad kiekvieną kartą, kai žūsta apvaisinta kiaušialąstė (embrionas), siela taip pat iškeliauja anapus.

Sielos įkvėpimo pobūdis mums galiausiai nėra žinomas ir jis yra Dievo rankose. Kadangi tai neturi praktinių pasekmių kasdieniam tikinčiųjų gyvenimui, bažnyčia šio klausimo nekomentuoja.

Naujosios apaštalų bažnyčios pozicija apie gyvybės pradžią ir sielos įkvėpimą

- Siekdama kuo labiau apsaugoti žmogų kaip Dievo atvaizdą, bažnyčia gerbia žmogaus gyvybę nuo apvaisinimo momento ir atsako ją žudyti. Šiai gyvybei priklauso absoliutus žmogaus orumas.
- Kada įvyksta sielos įkvėpimas, priklauso nuo Dievo rankos ir to negalima aiškiai nustatyti iš žmogaus perspektyvos. Tačiau siekdama kuo didesnės žmogiškos gyvybės apsaugos, bažnyčia daro prielaidą, kad siela įkvepiama spermai susiliejus su kiaušialąste.
- Ji priima tuos biomedicinos metodus ir gydymo būdus, kurie sąmoningai nesunaikina apvaisintų kiaušialąsčių (nėra žmogaus atrankos).
- Bažnyčia žino, kad yra natūrali biologinė atranka, kai žūsta daugybė apvaisintų kiaušialąsčių (embrionų) be žmogaus įsikišimo.
- Elgimasis pagal mūsų bažnyčios poziciją gali apriboti tai, kas mediciniškai yra įmanoma. Šie apribojimai turėtų būti priimami pasitikint Dievu, nes žmogiškąją gyvybę dovanoja Dievas ir ji iš esmės turi būti gerbiama.

Antroje šio straipsnio dalyje, kuri bus paskelbta kitame bažnytinio žurnalo „community“ numeryje, bus kalbama apie „žmogiškosios gyvybės pabaigą“.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

